

הנדון: ועדת פטורים ומיזוגים – הטלת עיצום כספי (בהסכמה) מכוח חוק המזון על פרשמרקט בע"מ, כל

בו חצי חינם בע"מ וקשת טעמים בע"מ

עורכ/ת התרשומת:	הדס וינוגרד-הבר
נושא:	תרשומת ועדת פטורים ומיזוגים – עיצום חוק המזון
תאריך:	18.6.18
שעה:	13: 50
נוכחים מטעם הרשות:	מיכל הלפרין, אסף מוזס, מיכל כהן, דנה בר-צור, צחי ברקוביץ, אנג'לה טטראשווילי והדס וינוגרד
נוכחים מטעם הוועדה:	מרב מועלם, שי צפרי, אשר דויטש.

להלן יובא פרוטוקול הוועדה בהתאם לדרישת החוק:

מרב מועלם: לפי מה קובעים את הסכום?

מיכל הלפרין: פירסמנו גילוי דעת שמסביר את שיקול הדעת שלנו בין 0 ל-24 מיליון. השיקול העיקרי שאנחנו לוקחים בחשבון בראש ובראשונה הוא מידת הפגיעה שההפרה עלולה לגרום לתחרות. אח"כ אנחנו מוסיפים שיקולים נסיבתיים כמו רמת המעורבות בהסדר, בוחנים האם הצדדים באו לספר, הפרות קודמות, המצב הכלכלי שלהם, משך ההפרה ועוד כל מיני דברים שמופיעים בגילוי דעת 1/16.

עכשיו זאת הפעם הראשונה שמטילים עיצום על מקרה הפרת חובת הדיווח בחוק המזון.

שי צפרי: אם אפשר לשלוח לנו גילוי דעת שאתם כותבים, זה מאוד יעזור לנו.

אנג'לה: רק לציין יש פרוטוקול מלא של הדברים.

צחי ברקוביץ: מדובר בפעם הראשונה שאנחנו מטילים עיצום לפי חוק המזון על הפרת חובת הדיווח. חוק המזון מטיל חובה על מי שהוא קמעונאי גדול או ספק גדול לדווח לנו אחת לשנה את המידע שדרוש על פי חוק המזון והתקנות.

הסיבה שנדרשים לדווח, קשורה בכך שהרשימות מאפשרות ודאות לאנשים בשוק שיודעים על מי חלות הוראות חוק המזון. האיסורים שקבועים בחוק חלים ביחד גם על הספק וגם על הקמעונאי שעובד אתו. החשיבות היא שכל מי שנמצא בשוק ידע. אנחנו בעצם אומרים להם כשאתם מתנהלים מול אותם צדדים קחו בחשבון בהתנהלות שהחוק קובע הוראות לגביהם.

בנוסף, הדיווח לגבי קמעונאים דרוש לפרק הגיאוגרפי ולפרסום המפות של אזורי הביקוש. מדובר בדיווח שהוא אבן יסוד ביכולת שלנו ליצר מפות ולשלוח לגורמים הרלוונטיים.

עכשיו לשאלה מי נחשב ספק גדול? - ס' 2 לחוק המזון מגדיר. הסכום הוא הסכום שהמחוקק קבע והוא משקף גודל שהמחוקק קבע כגודל רלוונטי.

ביחס לשנה זאת – אחרי שחלף המועד לא דיווחו לנו מספר גורמים שהיו לנו אינדיקציות לגביהם משנים קודמות כי הם קמעונאים וספקים גדולים. הוצאנו הודעה על כוונת חיוב רק לאותם אלו שלא דיווח גם בשנתיים הקודמות.

מרב מועלם: היו אחרים שלא דיווחו? למה כלפיהם לא אכפתם?

צחי ברקוביץ: היו 14 גורמים פחות או יותר. שלחנו לכולם אזהרה והם דיווחו מיד אחר כך.

מרב מועלם: מה ההבדל ביניהם לא הבנתי.

דנה בר צור: השלישייה הזאת היא קבוצה ששלוש שנים לא דיווחה ברצף.

שי צפרי: ניתן להבחין אז בין הקבוצות זאת לא אפליה.

מיכל הלפרין: בואו אני אספר לכם, אני התלבטתי בהתחלה אם כדאי לנו להטיל עיצומים על הנושא הזה. בסוף, בנסיבות האלה, לא מדובר בפגיעה תחרותית גדולה. אבל הסיפור פה הוא מסר לכל השוק שיש עלות לאי ציות.

אשר דויטש: מה החשיבות של הדיווח?

צחי ברקוביץ: כפי שציינתי, אם אני כספק/קמעונאי רוצה לכלכל את צעדי אני צריך לדעת מי הגוף שפועל מולי.

אשר דויטש: למי הוא מדווח? לך? אתה לא מעביר לציבור.

צחי ברקוביץ: הרשימות מתפרסמות כל שנה באתר הרשות.

דנה בר צור: אני צריכה בתור קמעונאי לדעת מי נחשב ספק גדול כי יש עליי איסורים מסוימים שנוגעים אליו ולעבודה איתו.

אשר דויטש: מה רמת הדיווח?

צחי ברקוביץ: הם מצהירים אני ספק גדול. או לחילופין מסמך שאומר המחזור שלי הוא ככה וככה.

אשר דויטש: חצי חינם לא רוצה שידעו מה המחזור הגדול שלו אז לא ירצה לדווח?

צחי ברקוביץ: הוא קמעונאי, החובה עליהם יותר נרחבת, הם צריכים לדווח על חנויות כמה המחזור שלהם החובה שלהם יותר נרחבת.

החשיבות בדיווח קשורה גם לפרסום המפות. קמעונאי לא יכול לפתוח חנות גדולה באזור בו קיבל הודעה בדבר אזור ביקוש. בלי שיש לנו את הדיווחים אנחנו לא יכולים להתחיל לעבוד על המפות ועיכוב כזה עלול להביא, בעקיפין, לפגיעה בתחרות.

מיכל כהן: אנחנו צריכים את המידע הזה ליישום של החוק.

אשר דויטש: אתם קובעים איפה יפתחו חנות?

מיכל הלפרין: נסביר בכלליות על חוק המזון, החוק מסדיר יחסים בין ספקים לקמעונאים גדולים וקטנים. הוא מטיל כל מיני איסורים, על קמעונאים וספקים כללי התנהגות שחלים באופן חלקי על כל אחד מהצדדים חלק על הספקים חלק על הקמעונאים וחלק על המתקשרים איתם לכל מיני פעולות ולכן צריך לדעת מי הוא מי.

החלק השני מתעסק בשאלה איפה סופרמרקט יכול להיפתח. יש מקומות שבהם נדרש אישור של הממונה על פתיחה של סניף חדש. בהתאם למפות שהזכרנו.

בחלק נוסף על סופרמרקט נקבע לפרסם את כל המחירים בכל הסניפים – הנושא לא נאכף על ידנו אלא על ידי הרשות להגנת הצרכן.

כמו שאמרתי גם לצורך המפות וכללי ההתנהגות הספקים והקמעונאים הם רשימות חיוניות.

אשר דויטש: שאלתי כדי לבדוק אם זה רק פגיעה בדיווח או פגיעה בתחרות.

מיכל כהן: אנחנו עמדנו בלוחות הזמנים שקבועים בחוק לפרסום הרשימות והמפות. האיחור בדיווחים עליו מדובר היה של ימים בודדים, כולם דיווחו בסופו של דבר, ולאחר לא היתה השפעה בפועל. אבל, אנחנו רוצים שהשוק יעשה את זה בלי שאנחנו נתקשר לצדדים ונזכיר להם.

צחי ברקוביץ: העיצום הוא על סך של 100,000 ₪. המחזורים בעיקרון הם הבסיס אבל המקרה הזה הסתמכנו על הגדרת חוק המזון שקובעת רף מינימאלי לקמעונאי/ספק גדול.

שי צפריר: למה לא על אנשים בעלי תפקידים.

מיכל הלפרין: מנהלים יקבלו עיצום כספי רק אם יש פגיעה בתחרות.

צחי ברקוביץ: אסביר איך קבענו את הסכום, לקחנו בחשבון את המחזור המינימלי של כל אחד מהצדדים. אם היינו הולכים לפי המתודולוגיה הרגילה הסכומים היו יותר גבוהים. אבל ה-100,000 ₪ משקף את העדר הפגיעה בתחרות בנסיבות העניין. אם הייתה פגיעה בתחרות, או שהיינו בוחנים לפי המתודולוגיה באופן מלא, היינו מגיעים לסכומים גבוהים משמעותית. אבל אנחנו הגענו לאיזון שמדובר בפעם הראשונה שמטילים עיצום לפי חוק המזון, אנחנו רוצים להרתיע ולהביא לציות לחוק.

לאחר מכן, היה לנו מו"מ עם הצדדים והגענו איתם להסכמה שהם ישלמו 60,000 ₪. הסכום משקף חסכון במשאבי הרשות ובית הדין- במידה וההליך הולך לכיוון ערר. עיצום כספי מוסדר בחוק וקובע הליך סדור במסגרתו מעבירים עמדה בכתב ואז יש זכות לטעון בע"פ. מדובר בהקצאת משאבים ניכרת ולכן ניתנה הנחה בגובה העיצום – שהוא בהסכמה.

שי צפריר: אתם חשים שהמסר עבר?

צחי ברקוביץ: כן.

מרב מועלם: זה יכול לקרות לכל אחד מאיתנו.

אשר דויטש: שלוש שנים רצוף זה לא סתם קורה.

מרב מועלם: כן אבל אם נותנים לך קנס ליד הבית אתה לא תחנה שוב. אני מבחינתי מאשרת. אבל עיצומים טכניים זה עד כמה?

מיכל כהן: 5% בד"כ

מרב מועלם: בכסף?

צחי ברקוביץ: מאות אלפי שקלים גם יכול להיות, למשל אי דיווח על מיזוג או תחילת ביצוע מיזוג שלא כדין.

מיכל כהן: הליך קביעת העיצום ושק"ד מאוד מצומצם. אנחנו בכוונה לקחנו ממה שאנחנו בטוחים שהם עוברים אותו. יש גילוי דעת ברור.

שי צפריר: אני מאשר לפרוטוקול.

מרב מועלם: ממליצה לאשר.

אשר דויטש: ממליץ לאשר.